

ЗИМА В ГОРАТА

СТИХОВЕ ЗА ДЕЦА

ПАН

ЗИМА В ГОРАТА

chitanka.info

МИХАИЛ ЛЪКАТНИК

ПТИЧИ ДОМ

*Птички, птички, лекокрили,
бяла зима е сега.
Но не се плашете, мили!
Тъй е пухкав, мек снега.*

*Ето, нося ви трошици.
Похапнете си завчас.
Няма, мънички душици,
да гладувате при нас.*

*По селата, градовете
има къщички за вас.
Вий във тях на топло спете,
ако въвн завие мраз!*

ЛЕДА МИЛЕВА

КЪЩИЧКА ЗА ПТИЧКИТЕ

*Батко къщичка направи
от дъски зелени, здрави.
Заковахме я на двора
между клоните на бора.*

*И посипахме трошички
за добрите гладни птички,
да похапнат, да се сгреят,
цяло лято да ни пеят.*

ЧИЧО СТОЯН ВРАБЧЕ

*Сняг се сипе на парцали;
вее буря, воят хали.
А отвън се чуй врабчето
как се моли на детето.*

*И кой знае му езика,
той разбрал би как му вика:
— Джив-джив! Аз, дете, съм
още жив, още жив!*

*Нека воят бури, хали,
нека сняг се сипе, вали...
Ако имаш, ти сърце,
то ми хвърляй по зрънце.*

*Джив-джив! Аз, дете, съм
още жив, още жив!
И игрив, и скоклив!
Джив-джив, джив-джив!*

ВЕСА ПАСПАЛЕЕВА ЗИМНА ПЕСНИЧКА

*Рой снежинки луди
скачат ръченица —
сякаш пеперуди
в снежната горица.*

*Заю ги посреща
с весели очички,
Заю студ не сеца
в топли ръкавички!*

*И не ще да знае
в бялото кожухче,
скок-подскок — играе,
като меко пухче!*

ДИМИТЪР СПАСОВ

БОЛЕН ЗАЙКО

*Над гората сняг вали.
Зайко гърло го боли.
И лежи сега в леглото.
Нека да лежи, защото
вчера, както си играл,
цяла шепа сняг изял.*

ВАСИЛ ПАВУРДЖИЕВ

СНЕЖЕН ЧОВЕК

*Днес децата въвн на двора
си направиха от сняг
цял човек — голям и страшен,
със тояга и калпак.*

*Хей, хей, трака, трак,
със тояга и калпак.*

*С нос от морков и очички —
вижте го какъв е мил,
пък и чудно име има —
кръстиха го те Страхил.*

*Хей, хей, хи-хи-хи,
кръстиха го те Страхил.*

*Но не щеш ли Заяю-Баю
посред ноц ей тук се спря,
поогледал той човека
и кураж голям събра.*

*Хей, хей, ха-ха-ха
и кураж голям събра.*

*Хоп! — подскочи и налапа
на Страхила той носа,
сладко-сладко го захруска
и излапа на часа.*

*Хей, хей, ха-ха-ха
и излапа на часа.*

*Заю-Баю пак подскочи
и му рече с весел глас:
— Теб носа ти е за хубост,
но храна е той за нас!*

*Хей, хей ха-ха-ха,
но храна е той за нас!*

ЛЕДА МИЛЕВА

ГРЕШКА

*Баба Меца къща има —
спи си вътре цяла зима.
Мечето навън заспало
и когато заваляло,
станало от черно — бяло.*

*Баба Меца се събудила,
гледала го и се чудила:
кой детето ѝ по грешка
е облякъл в бяла дрешка?*

ГЕОРГИ АВГАРСКИ

ЗИМА

*Сняг дълбок затрупа
буки и липи.
В дъбова хралупа
катеричка спи.*

*Спят иглики мили,
билки и листа —
сбират нови сили,
чакат пролетта.*

ВЕСА ПАСПАЛЕЕВА ПИСЪМЦЕ ПО СНЕГА

*Зиме в дивата гора
е така приятно!
Писъмцето по снега
можеш ли отгатна?*

*Запетайка, колелце
и чертички криви...
Рунтавелка на хорце
скачала е живо!*

*Ей копитца две по две —
като малки чашки.
Хоп! Хоп! Малкото сърне
слиза от Мургашка!*

*Ето лапи на вълка,
туй са на Лисанка,
писала е по снега
ситно леля Вранка!*

ЦВЕТАН АНГЕЛОВ ШАРО И ПЪРВИЯТ СНЯГ

*Тихо се сипе
първият сняг,
галено щипе
бузките пак.*

*Де е на двора
старият пън?
Снежко затрупа
всичко навън.*

*Плевникът има
снежен калпак.
Зимата блъска
къщния праг.*

*Шаро тревожно
тръска глава —
Как е възможно?
Що е това?*

*Шаро е още
малко кутре —
може ли Шаро
да разбере?*

*Колко си глупав,
Шаро, сега!
Колко страховито
гледаш снега.*

АСЕН БОСЕВ

ЗИМА

*Вън на двора всеки кол
бял капчук си е забол
и до шията в снега
плава кучето сега.*

*А селцето кротко спи,
спят и старите липи
и от клоните снежец
рони сивият врабец.*

*Ситен сняг вали, вали
над дървета и коли
и в затихналия друм
няма говор, няма шум.*

*Само някъде звъни
звън на литнали шейни
и снегът вали, вали
над дървета и коли!*

ГЕОРГИ АВГАРСКИ

БЯЛА ЗИМА

*Бяла зима се навъсила,
бял снежец навън поръсила:
на козата до коленцата,
на кутрето до ушенцата,
на петлетата до гушките,
на Калинчо до ботушките.*

ЙОРДАН СТУБЕЛ ЗИМА ИДЕ

*Хей, хей, гарван стар!
Де си ходил? — По пазар...
Натоварих на колата
топли дрехи за децата.
Купих вълна сто къдели
и чорапи по-дебели,
две лисичета одрани,
да не мръзна като лани;
и кожухче, и терлички,
и за малките чепички.
А за веселата булка
ръкавици и качулка,
и чадърче за дъждец —
да се пука гол врабец.*

ТРАЙКО СИМЕОНОВ ЗИМА В СЕЛОТО

*Над селото мълчаливо
оградено със мъгли,
от небето тъмно — сиво,
сняг безспир вали, вали...*

*Хижи, дворища и ниви
бърза, бърза да покрий.
Дим на облаци красиви
над комините се вий.*

*Всички вкъщи се прибрали,
пусто, глухо е навред,
сал врабците изгладняли
цвъркат на отсрещний плет.*

ЛЕДА МИЛЕВА СРЕЩУ НОВА ГОДИНА

Спи, моя палава
сестричке,
спят зайчета,
щурци и птички.

След малко тихо
през комина
ще дойде Новата
година.

И кой каквото си
сънува
наяве тя ще му
дарува:

на катеричката —
бадеми,

на Зайо — моркови
големи,

на тебе — кукла за
другарче,

на мене — шарено
букварче.

Спи, някой идва
през комина.

Дали е Новата
година?

ДОРА ГАБЕ ИЗБЪРЗАЛ

*Дядо Мраз, ти си луд,
че избърза с тоя студ.*

*Нали виждаш наште птички,
как ги изпоплаши всички!*

*Стори ли ти някой зло,
че донесе туй тегло?*

*Ох, горкичките врабчета,
мръзнат с голите крачета*

*и от зима ги е страх...
Дядо Мразе, туй е грях!*

ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА

КОЛЕДЕН ГОСТ

Сняг засипал въвн земята.
Зимна вечер свята.
Вътре топло. Край елхата
шепнат си децата.
В миг те млъкват, че зачуват —
вънка някой чука:
„Чук-чук! Чук-чук!“
— Кой е тук?
— От студа ме приберете —
моля отворете!
— Кой си? Името кажи.
Само не лъжи!
— Аз съм Щурчо — цигулар,
ваш добър другар.
Струпаха се на вратата
радостни децата:
— Гост добре дошъл си наш.
Влез! Стопли се! Яж!
Влиза Щурчо — гладен, беден,
мършав и приведен,
но цигулката си носи —
милост той не проси.
Сгря се, хапна, па я стегна,
лъка си обтегна,
заизвива кръшна песен,
замижва унесен...
А децата се разсмяха,
викнаха, запяха,
за ръце се наловиха

и хоро извиха.

Издание:

Зима в гората

Издателска къща „Пан“, София, 2001

Художник: Мария Илиева-Ботева

ISBN 954-657-404-X

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.